

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2020. Reformáció XXVI. évf., 3. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

A „TÉTELEK KAPUJA” ELŐTT

*Papírlapra írta,
fakapura szögezte,
450 éve már...*

*Ma Wittembergben ércapu fogad,
és Luther 95 tétele ércbe öntve vár.
Csendben tetűzgeted.*

*A fakapu
tűz martaléka lett.*

*A tételíró kéz elporladt a vártemplom alatt,
a kripta ölén.*

*Az ércbetűk sora
keményen, hidegen
szemedbe néz.*

*Őszi nap vet rá bágyadt sugarat.
Késő zarándok, olvasd, örülj:
így megmarad.*

*Valamikor
riadó volt, nem hideg ércbetű.
Lázás tekintetű
polgárok és diákok olvasták és vitatták...*

*Másolták... szájról-szájra,
kézről-kézre adták...*

*Nyomában
kigyúltak az arcok, a szívek.
Nem ércapun,
nem papíron:
szívekben élt, dobogott, lüktetett,
mert erő volt és Evangélium!*

*S amíg ragyog az ércbetűk sora,
egyért sóhajtok,
késő kor késő vándora:
Ne merevüljön szánonk és szívünkön
az üzenet
halott formákba, hideg ércbetűkbe!
Legyen olyan élet-, erőtele,
mint 450 éve Luther Márton
hatalmas 95 tétele!*

Túrmezei Erzsébet

-
- *Isten éltesse Nagy Laci Bácsit! (10. old.)*
  - *100 éves a Súlyom Cserkészcsapat (10. old.)*
  - *Jelentkezettek a Hit, remény, szeretet BiPi nyomán pályázatunkra (11-12. old.)*

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

„A mindent és mindenkit meghatározó isteni jelenlét”

*„Nemcsak a közelben vagyok Isten – így szól az Úr –
hanem Isten vagyok a távolban is! El tud-e rejtőzni
valaki olyan helyre, ahol nem látom? – így szól az Úr.
Nem én töltöm-e be az eget és a földet? – így szól az Úr.
Jer. 23,23-24*

Az északi országrész (Izráel királysága) már elveszett. Életben maradt lakóinak jó része Babilóniában rabszolgaként vagy száműzetésben tengődik. A megmaradt déli királyság (Júda és Jeruzsálem) népe a fenyegettetésben, bizonytalanságában él, vagy hamis ígéretekkel körülvéve magát, hamis önbizalommal éli a megszokott Isten ígéjétől elrugaskodott életét. Igénk arról beszél, hogy Isten minden mindenben, mindenütt és mindenki számára megtapasztalható módon jelen van a világban. Számunkra magától érthetődő, hogy a közelben, a távolban és olyan helyen vagy időben is ahol nem láthatjuk Őt, Ő ott is jelen van. Az ókori ember számára nem volt nyilvánvaló ez a dolog. Az ókori népek isteneiket egy-egy földrajzi területhez kötve képelték el, ott tisztelték őket. Ezért amikor a rómaiak a birodalomhoz egy új tartományt csatoltak, ehhez a területhez tartozó istenek számára a fórumon tiszteletadásra szolgáló helyet alakítottak ki. – E gondolkodásmód miatt válnak nagy kísértéssé Izráel fiai számára a honfoglalás után a kánaánita istenségek tisztelete. Hozzájuk könyörögve például a föld termékenységéért. Fogságban, távollétben vagy helyben maradva számunkra ugyanaz a személyes Isten. Ő mindig velünk van. Ő tölti be az eget és a földet, mindenütt megtalálható, fogalmazza meg Jeremiás próféta.

A Reformáció 503. évét ünnepelve újra felfedezhetjük és átérezhetjük, hogy milyen egyszerű dolog, ha Isten meglátogatja az Ő népét. Ha nyitott szemmel és szívvel járunk, felismerhetjük ma is korunk újraformálódásra készítő tényeit, eseményeit és folyamatait. Ma is szükség lenne felismerni földhöztapadt anyagiasságunk következtében tapasztalt áldás nélküli életünket és annak következményeit (22,13-17). Ma is szükség lenne tudatára ébredni, hogy az ifjúságunk óta öntörvényű, Isten szavát ugyan ismerő, de arra nem ügyelő életvitelünk következménye a megcségyenülés (22, 20-23). Ma is szüksége lenne népünknek olyan vezetőkre, akik nem hűtlen pásztorok módján, csupán a saját értelmük és kívánságaik igazolásának eszméit hirdetnék, hanem felismerve mire van szüksége a nyájnak bátran szembeszállnának a ma elfogadott hamis meggyőződésekkel, a „fösodorral”(23,1-4). Mert tulajdonképpen ezek a számunkra ismerős gondolatok határozták meg nemcsak Jeremiás korát, hanem a reformáció idejében élőket is.

Mi is felismerhetjük velük együtt, hogy az üdvösséget, a jó és jóllétet nem az anyagiak biztosításával és meglétével érhetjük el. Hogy boldogságunkat és életünk kiegyensúlyozottságát nem lehet megfizetni, vagy kifizetni. Emlékezzünk a búcsú-cédulák átkos következményére és az áldott felismerésre, hogy csak „kegyelemből és hit által” ragadható az meg.

Folytatás a 9. oldalon

„Állíts magadnak jelzőoszlopokat” (Jer 30,21)

Jóska bá' hazament

A magyar cserkész mozgalom és a Magyar Cserkészszövetség újjáalakulásának egy újabb meghatározó személyisége adta vissza lelkét Teremtő Urának. Bokody József az újjáalakulás lehetőségét megragadva vette fel újra egyenruháját és immáron formális keretek között is folytatta azt a cserkészéletét, amelynek sok formáját: túrázások, vízi élet, hegymászás, egészséges életmód és nyilván elvontabb életterületeken is gyakorolt a betiltás évtizedei alatt is, egész életében.

Hamar összebarátkoztunk, bár viszonylag nagy a korkülönbség közöttünk, aminek sosem volt nagy, aztán egyre kisebb lett a jelentősége. A 90-es években, sőt még később is viszonylag ambiciózus, több száz kilométeres vízitúrákat szerveztem, s hogy azok sikeresek, balesetmentesek és gazdagítóak voltak, nagy részben köszönhető Jóska bá' bölcs jó tanácsainak. 1996-ban Kelheim-től a weltemburgi kolostortól eveztünk hazáig cirka 800 km-t, több országon keresztül. Jóska bácsi tapasztalataira építettünk, tanácsait előzetesen többször kikértük, az úton pedig szinte naponta emlékeztünk rá, hogy ezek a jó tanácsok milyen sokat értek a gyakorlatban is.

Hitéről csak annyit, hogy számomra ő valósította meg azt a cserkész vallásosságot, amiről sosem beszéltünk, mert BiPi szerinti természetességgel éreztük egymásról. Tudom, hogy római katolikus volt, de azt már nem tudom, hogy ezt hogyan gyakorolta, mert a krisztusi szeretet, krisztusi barátság és a legjobb értelmű emberi szerénység olyan sugárzó volt körülötte, hogy az összes többi vallási formalitásnak elveszett a jelentősége. Így voltunk mi kimondatlanul is Krisztusban testvérek.

Befejezőképpen szerénytelenül jegyzem meg, hogy hárman kaptuk meg a Cserkészszövetség legnagyobb kitüntetését, a Teleki Pál aranyérmét, amiről a fiatalabbak nyilván nem is tudnak vagy ha tudnak, nem tulajdonítanak neki nagy jelentőséget. Én sem. Csak szomorúan jegyzem meg, hogy Ivasivka Mátyás és Bokody József elköltözése után, immáron én vagyok az egyetlen élő és én is stroke-ból lábadozó tagja e hármasnak.

Bokody József a magyar cserkészlet olyan emblematikus, szerényen szorgalmas alakja volt, aki nem csak a fentiekhez hasonló szép, személyes emlékeket hagyott hátra, hanem egy gazdag múzeum is a nevéhez fűződik. Igazán azzal tisztelgünk neki, ha ezt a múzeumot Gödöllőn minden cserkész, csapatával együtt legalább egyszer az életében meglátogatja. Ha kicsit erősebb leszek, első lépéseim között próbálok ennek magam is eleget tenni. Jóska bácsi élete legyen példa, emléke legyen áldott, s nyugodjon békében Krisztus kegyelmében beteljesedve.

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

Bodoky Józseffel Cserkészszobor-üzenet

*Budapesten majd Gödöllőn összeszedte cserkészletünk múltját,
Okosan - országosan - rendezte a megsejtett, tudott egyéni és csapatmunkát.
Krisztusi szellemben gyermekkora óta emelt szintű cserkész,
Ott Gödöllőn fiúként - szobor őrsi üzenetét - cserkészruhásként!
Daliásan ő áll ott a cserkészskalapunkat emelve,
Yes, a talpazat oldalán B.P., Olave, Teleki Pál és Lindenmayr reliefs!*

Somogyi Dezső András szeretett cserkésztestvérünk verse

„A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben” (Lk 1,80)

Amikor Isten megmutatja magát

Sokan leélik úgy az életüket, hogy azt hiszik, sosem találkoztak Istennel. Mások minden nap meglátják Őt, így nem is kételkednek a létezésében...

Október második szombatján, a Teremtés Ünnepeének hetében a dunavarsányi hód-cserkész családok, akik Mohácson gyűltek össze, bizonyosan érezték a Teremtő közelségét. Őszi szüretre hívott a gyülekezeti program, amely igencsak próbára tette a kisgyermekes családokat. A reggel 9 órai érkezés fél hetes indulást, és minimum öt - fél hatos ébredést feltételezett. Mindezt szombaton, egy fárasztó hét utáni első pihenőnapon... Nem is sikerült mindenkinek megugrani ezt a szintet és volt, aki a délelőtti program végére érkezett csak meg. Még őket is szeretettel fogadta a közösség, amely örült minden érkezőnek.

A teremtés, a Teremtő és a termény ünnepe

Dolgozik
apraja-nagyja

Ott volt Isten velünk, amikor az utat épségben megtettük Mohácsig. Éreztük a közelségét a szüret óráiban is, amikor a szőlőtőkék levelén megcsillant a napfény. Gondját viselte valamennyi családnak, mert egyetlen „két lábon járó kis veszélyforrás” sem tett kárt magában vagy másban. Ellenben megtanultak gyermekeink cserkészőrsbe rendeződni, önuralmat gyakorolni, szót fogadni - ha csak néhány órára is...

Gulyás fő a kondérban

Ott volt Isten a közös ebédnél, amit békeességben, közösségben, néhány cserkészőrsünk áldozatos munkájának köszönhetően költöttünk el. És, hogy mekkora áldás kísérte valójában ezt az együttétet, azt mi sem bizonyítja jobban, mint, hogy másnapra elromlott az idő, hétfőn pedig egy egész héten át tartó esőzés vette kezdetét. Belegondolni is rossz, milyen lett volna, ha mindez

Hé cserkész! – melyik út vezet itt a présházba?

Mert boldog az az ember, aki meglátja a kapcsolatot a teremtett világ működése és a Teremtő gondviselése között. A kegyelem pedig minden nap jelen van, csak észre kell vennünk! Ha erre képesek vagyunk, akkor könnyebben fogadjuk el sorsunkat, és a vele járó nehézségeket.

Hittel élni tehát öröm, hitben élni boldogság. Azon a napon harminc boldog emberre mosolygott odafentről az Isten!

előbb érkezik egy nappal. Ha a szőlőtőkék között botorkálva kap el minket az égi áldás, vagy már el sem indulunk a hajnali viharban Mohácsra.

Nem, mindez nem fenyegetett minket azon a szombaton. Helyette verőfényes napsütés, friss levegő és egy szerető közösség ölelt bennünket körül. Még a betegségéből lábadozó gyülekezeti/cserkész vezetőnk is velünk tartott és hisszük, hogy együttlétünk az ő gyógyulását is szolgálta. Mindez a Jóisten kegyelme által.

*Dr. Szilvay Balázs
hód cserkész*

842. sz Benedek Elek Cserkészcsapat 2020. évi rendhagyó nagytáborra Monoron a Strázsahegyen

Ebben az évben a különleges helyzetre való tekintettel nem tartottunk ottalvós tábort a feltételek teljesíthetatlensége, valamint a táborunk állandó külföldi résztvevői miatt sem. Számukra nem volt lehetőség a részvételre. Táborunk állandó, hűséges résztvevői Írországból, Svájcban Angliából, Németországból és Szerbiából jövő cserkészek is. Talán nem is éreztük volna jól magunkat nélkülük, ezért úgynevezett bejárós tábort rendeztünk, melyhez Monor város önkormányzata is jelentős anyagi támogatást nyújtott.

2020. július 19-én Faragó Sándor bácsi pincéjében a Günther család vendéglátását élvezve kezdtük a nyári nagytáborunkat, ahol egy szalonnasütéssel egybekötve véglegesítettük a tábori programokat.

Hétfőn reggel 08-órakor a Nagytemplom előtt találkozott a csapat és gyalog, a legkisebbek autóval indultak az alaptáborba a Strázsahegyre. Itt a napi program az ismerkedéssel, a további programok megbeszélésével és egy ebédfőző versennyel (kicsik vs nagyok) telt. A tartalmas és finom ebéd után napunk kirándulással, a környék megismerésével folytatódott.

Kiránduló cserkészek Katalinpusztán

Bátor cserkész úszni indul!

Kedden reggel korán indultunk a Börzsönybe, az elmúlt évek táborhelye, Szénpatak volt a cél. A zászlófelvonás után, a nagyobbak kirándultak a Csóványosra, a kisebbek Királyréten és környékén töltötték az időt. A törzs, mármint Márti néni és jómagam a táborhelyen sürgölődtünk, elkészítettük az ebédet. Közben megérkezett Molnár Niki a cserkész összekötőnk, mentorunk, akivel a cserkészlet mai helyzetét vitattuk meg. A fáradt társaság gyorsan elfogyasztotta az igazi tábori, bográcsban készült ebédet, majd folytatódott a játék a patakban és környékén. 16-óra után indultunk haza.

Szerdán Katalinpusztára mentünk, ahol régi barátaink Kemenes Miki és felesége Rita vártak. Thomán Zoli bácsi kalauzolásával indult a csapat egy tanösvényen. Finom ebéddel várták a visszaérkező társaságot. Rövid búcsú után irány Verőce Duna part, ahol

Igazi cserkész-játék

almakészítményekkel. Pillanatok alatt elfogyott az odakészített mintakollekció, különböző ízű almasajtokkal, üdítőkkel. Délután a nagyok meglátogatták a Lukácsy Pincét, ahol Lukácsy Zoli az egyik tulajdonos mesélt a szőlőtermesztésről, borkészítésről, némi kóstolóval fűszerezve az előadást. A kicsikkel különböző játékokkal ismerkedtünk.

Sok jó cserkész, kis asztalnál is elfér

A szombati zárónapon hagyományos hamburgerezéssel, játékokkal, énekkel lett vége a táborunknak.

Igaz hogy ez nem klasszikus nyári tábor, de a körülményekhez képest mégis együtt voltunk, és hiányoztak a távolmaradók. Bizakodva beszélgettünk az esetleges téli táborról, nosztalgiával gondoltunk az eddigi táborokra és reménykedünk, hogy hamarosan újra találkozhatunk.

Nagy László cspk.

„Örüljete az Úrban mindenkor!” (Fil 4,4)

Hitünk megújítása

A 15-16. században egyre fokozódott a Róma vezette egyház bírálata. Luther Márton, Ágoston-rendi szerzetes egy 95 pontból álló tézissel hívta fel a figyelmet a hibákra, melyet 1517. október 31-én szegezett ki a wittenbergi vártemplom kapujára. Nem sokkal később Ulrich Zwingli, majd Kálvin János Svájcban is elindította új, független vallási mozgalmát. E mozgalmakkal, a pápasággal szembeni tiltakozás („protestálás”) révén született meg a protestantizmus, és vele együtt a Reformáció, amely latinból fordítva visszaalakítást jelent, lényegében a hit megújítását.

500 évvel ezelőtt az egész keresztyén világ megújulásért kiáltott s ma, 2020-ban is hasonlóan aktuális a hitélet új alapokon való megerősítése. Jóllehet, most nem az egyházon belüli túlkapasokkal szemben kell felvenni a kesztyűt, hanem azzal az értéktelenséggel, amely az anyagi javakat mindenek fölé és elé helyezését jelenti, és amelynek farvizén más, idegen vallások hódíthatnak teret Európában, s lassan már Magyarországon is.

Nem, nem az iszlám az oka annak, hogy Nyugat-Európában lassan a keresztyéneknek kell lesütött szemmel járniuk, hanem azok az egyházi vezetők, akik érdekvényesítésből messze a brüsszeliták mögé kerültek, valamint azok a Krisztushívők, akik elgyengültek hitükben.

Hasznos, ha a Reformáció évfordulójához közeledve önvizsgálatot tartunk. Nem árt ez a cserkészletünkben sem. Vajon hányszor nyílt hálaadásra a szánk, és hányszor az Isten cáromlására az elmúlt esztendőben? Hányszor felejtettünk el imát mondani a megterített asztalnál a mindennapi ételért? Hányszor fejeztük ki – a szavakon túl – tetteinkben is a hálánkat azért a számtalan jóért, amit egészségben, munkabírásban, családjunk jólétében etc. adott nekünk az Isten? És mindezeket keresztül vajon hányszor mutattunk krisztusi példát cselekedeteinkkel embertársainknak, saját környezetünknek...?

Az őszinte önvizsgálat nem csupán azért hasznos, mert általa, rávilágíthatunk hibáinkra, hanem azért is, mert ezen keresztül megújíthatjuk hitünket. Épp úgy, ahogyan évszázadokkal ezelőtt a reformátorok tették azzal a szándékkal, hogy egy erősebb, Istennek tetszőbb egyházat formáljanak. A Reformáció – magyarul visszaalakítás – nem azt jelenti, hogy valami újat kellene feltalálnunk, valami korábban nem látott dolgot kellene cselekednünk. Egyszerűen csak vissza kell térnünk a keresztyéni gyökerekhez, a szíza krisztusi tanításokhoz és ahhoz, amit Isten kér tőlünk: *„Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.”* Jn 14.22

Kedves Cserkésztestvéreim! A Reformáció napjaiban gondolkodjunk el azon is, hogy cserkészletünket mennyire szükséges reformálnunk? A Reformáció mentén hazánkban ifjúsági szervezetek jöttek létre, benne a cserkészletünk is, iskolákat alapítottak és fókuszba a gyermekek kerültek. Ma vajon ezek az értékek milyen szerepet kapnak a Kormányzatunk által erősen támogatott cserkészletünkben? Van mihez visszatérnünk, vagy csak előre tekintünk? Őszintén hiszem, hogy a múltunk megbecsülése most még inkább szükséges, amikor napról napra hagynak itt bennünket öreg és bölcs vezetőink, akik a kontinuitást biztosították a tegnap, a ma és a holnap között. Hiányuk érzékelhető!

A szeretet alázatosságot feltételez. Szeressük ismeretlenül is embertársainkat, cserkésztestvéreinket, cselekedeteinket pedig ne a saját önző (jó)létünk, hanem azok társadalmi hasznossága határozza meg.

Október a Reformáció hónapja. Szinte sorsszerű, hogy erre az időszakra esik az 1956-os forradalom évfordulója is. A 64 évvel ezelőtt fegyvert ragadó magyarok is vissza akartak térni a gyökerekhez, az emberi létezés alapjához, a szabadsághoz. Ők sem valami újat akartak, csupán az emberi méltóságukat szerették volna visszaszerezni.

Bármilyen ellentétesen is hangzik, a ropogó fegyverek árnyékában ott volt a szeretet. A kapualjakban kihelyezett becsületkasszában, a szolidaritásban, a nemzeti összefogásban mind ott volt Jézus Krisztus. Akik észrevették, azoknak szilárd hitet adott a megtorlás hónapjaiban, és a folytatódó kommunizmus évtizedeiben. Az ő példájuk is adjon nekünk reményt a megújulásra. Arra, hogy Istenhez megtérni, visszatérni sohasem hiábavaló. Teljes és szabad életet csak a Vele való közösségben élhet az ember. Mert az ördög minden nap megkísért bennünket, Krisztussal barátságban azonban könnyebb felvenni a harcot a gonosszal, és könnyebben hozhatunk jó döntést az elágazásoknál. Ha engedjük, hogy Krisztus betöltse a szívünket, végül egyenesen állhatunk meg Mennyei Atyánk színe előtt, és adhatunk számot életünkről.

Ehhez a megújuláshoz, visszaforduláshoz kívánok sok áldást, és nyitott szíveket!

*Dr. Szilvay Balázs gondolatai mentén
Nagyné dr. Csobolyó Eszter cst. cspk.*

„A mindent és mindenkit meghatározó isteni jelenlét”

Folytatás a 2. oldalról

Mi is felismerhetjük velük együtt, hogy kettős életvitelünket Isten nem tolerálja. A kegyes lelki életünk látszólagos fenntartása csak az életünk kudarcához és megszegyenüléséhez vezethet. Luthernek, az őszintén Krisztust és üdvösséget kereső ember számára római látogatása, az egyházi méltóságot életvitelének megismerése, a teljes meghasonlást jelentette. Az egyháznak és nekünk is a feltámadott Krisztus jelenlétére van szükségünk a megújuláshoz, az újra formálódáshoz.

Mi is felismerhetjük Kálvinnal együtt, hogy olyan újjászületett és a megszentelődés útján járó, tiszta életű vezetőkre van szükségünk, akik Isten Igéjén tájékozódnak. Pásztorokra, akik kisebb nagyobb felelősségi körben hűségesen kitartanak a rájuk bízottak mellett. Erre a feladatra egyetemesen minden Krisztust követő, keresztyén ember meghívást nyert és megbízást kapott.

Ezekre a felismerésekre és tapasztalatokra nekünk, mint cserkészeknek is szükségünk van. Nincs olyan élethelyzet, melyben nem számíthatnánk az élő Isten jelenlétére. Ugyanakkor felhívás is ez a tény a mindenütt jelenlévő Háromságos Isten előtti tiszta életre, odaszánt cselekedetekre. Paul Tillich kifejezéseivel megfogalmazva: a Jelenlövő, a Jelenlét arra a benne való hitre irányítja figyelmünket, mely hit a „lét bátorságá”-ra hív meg bennünket. A feltámadott és mennybe menni készülő Krisztus ígéri minden követőjének: „veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. (Mt. 28,20/b)

Szuhánszky Gábor cst. cspk.

„Lábam előtt mécses a te igéd...” (Zsolt 119,105)

Boldog születésnapot kívánunk

Nagy Laci Bá'nak!

*A Jóisten éltesse nagyon sokáig Közösségünkben
és minél szélesebb körben, közös szolgálatunkkal hirdessük,
hogy Jézus Krisztus a Cserkészetűnknek is Ura!*

Még sokszor 100 esztendőt kívánunk a

Sólymoknak!

Repüljenek „magasra”

Urunk áldásával!

„Csapatunk megalakult 1920. október 31-én...”

A Betlehemi Békéláng ünnepélyes szétosztására terveink szerint és a hagyományoknak megfelelően idén protestáns helyszínen, a Bocskai úti Evangélikus Templomban december 13-án 15 órakor kerül sor, szent beszédet a Táborkereszt képviselője mond. Vigyük híret, hívjunk másokat és ünnepeljünk együtt!

„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13,13)

Tisztelet Istennek, tisztelet a felebarátodnak, tisztelet önmagadnak, mint Isten szolgájának: ez az alapja a vallás minden formájának. Lord Robert Baden-Powell

„A cserkészmozgalom törekvése nem az, hogy gyengítse, hanem ellenkezőleg, hogy erősítse az egyéni vallásos hitet.” Az 1924. augusztusában, Koppenhágában tartott nemzetközi cserkész-konferencián elfogadott határozat részlete.

A Magyar Cserkészszövetség a következő cserkészévben programja középpontjába a hitet, lelkeséget állítja. Ehhez kapcsolódóan az MCSSZF ICHTHÜSZ Közössége pályázatot hirdet BiPi műveiből olyan idézetek gyűjtésére, amelyek az Istentől kapott hitnek, reménynek, szeretetnek a cserkészeten belüli fogadásáról, megéléséről, kamatoztatásáról szólnak, s minderre buzdítanak. A pályaműveket a dvichthusz@gmail.com címre kérjük az alább látható és az ICHTHÜSZ honlapján is (<http://dunavarsanyireformatusok.hu/ichthys/kikvayunk>) elérhető Word docx táblázat kitöltésével.

A beadás határideje Nagypéntek, 2021. április 2.

Az idézeteket a magyar fordításban meg nem jelent írásokból is várjuk. Pontos forrásmegjelölést kérünk: a mű címe, a kiadó neve, a kiadás éve, oldalszám.

Az értékelés pontozással történik idézetenként az alábbi módon:

idézet angolul vagy más idegen nyelven fordítással, kép melléklettel	4 pont
idézet angolul vagy más idegen nyelven fordítással, kép nélkül	3 pont
idézet magyarul, kép melléklettel	2 pont
idézet magyarul, kép nélkül	1 pont

A képek a szerzői jogi buktatók elkerülése végett csak saját készítésű fényképek, rajzok, festmények lehetnek.

A díjakkal a nyertesek cserkészprogramokon való részvételét kívánjuk támogatni.

1. díj: 30.000,- Ft

2. díj: 20.000,- Ft

3. díj: 10.000,- Ft

Az összegyűlt idézeteket valamilyen formában közkinccsé fogjuk tenni.

Budapest, 2020. Pünkösöd havában

Hit, remény, szeretet BiPi nyomán

Pályázó neve:

E-mail címe:

Megjegyzés: a kép oszlop kivételével mindegyik oszlop kötelezően kitöltendő. A táblázat újabb sorok felvételével bővíthető.

Kérjük a beadandó fájlnak új nevet adj és küldd be az *dvichthusz@gmail.com* címre, 2021. április 2-ig, Nagypéntekig.

Sor-szám	Könyv címe	Kiadó, kiadás évszáma	Oldal-szám	Idézet	Kép
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)
Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu
2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: Nagyné dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók - Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7.

Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu